

Zoete bezitting

Maya Banks bij Boekerij:

De Ademloos-serie:

Geheim verlangen

Gevaarlijke liefde

Vurige obsessie

De Verleiding-serie:

Zoete overgave

Zoete verleiding

Zoete weelde

Zoete bezitting

Maya Banks

Zoete bezitting

ISBN 978-90-225-7233-7

ISBN 978-94-023-0405-3 (e-boek)

NUR 302

Oorspronkelijke titel: *Sweet Possession*

Oorspronkelijke uitgever: The Berkley Publishing Group, New York

Vertaling: Textcase, Utrecht

Omslagontwerp: Bart van den Tooren | BVDT

Omslagbeeld: 123fr.com

Zetwerk: Studio Spade voor Textcase, Utrecht

© 2011 Maya Banks

© 2014 voor de Nederlandse taal: Meulenhoff Boekeriej bv, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

‘Je bent gek geworden!’

Pop Malone keek dreigend naar zijn zoon Connor. ‘Let op je woorden. Ik ben nog steeds sterker dan jij.’

Connor haalde zijn hand door zijn korte haren en greep een handjevol bij zijn hoofdhuid vast in een poging ze uit zijn hoofd te trekken. Nathan Tucker had de juiste keuze gemaakt toen hij zijn hoofd kaalschoor. Dat moest Connor ook maar eens gaan overwegen.

‘Pop,’ zei Connor geërgerd, ‘we installeren beveiligingssystemen. Geavanceerde, moderne computergestuurde bewakingsapparatuur. We bieden advies. We evalueren de veiligheid voor andere mensen. We zijn verdomme geen bodyguardservice.’

Pop kreunde, sloeg zijn armen over elkaar tegen zijn borst en leunde tegen het bureau van zijn adoptie dochter. Faith keek haar vader en broer met grote ogen aan, maar zei niets. Ze werd te veel in beslag genomen door het gesprek.

‘Als je nu even twee seconden ophoudt met jammeren, zal ik je uitleggen waarom deze opdracht perfect voor je is.’

‘Ik ben benieuwd. Ik kan er maar beter voor gaan zitten.’ Connor liet zich in een van de stoelen vallen die voor Faiths bureau stonden en wachtte tot zijn vader zijn laatste idiote plannetje uitlegde. Niet dat zijn vader geen slimme man was. Hij was een van de intelligentste en sluwste mannen die Connor kende. Het was die sluwe kant waaraan hij zich op dit moment kapot ergerde. Hij wist niet precies wat en hoe, maar hij zat in de penarie. Maar hij zou er zo achter komen hoe het precies zat.

‘Phillip Armstrong is een goede vriend van mij. We kennen elkaar al erg lang. We hebben samen bij de marine gezeten. Hij is inmiddels een platenbaas met een bekende artiest onder contract bij zijn label.’

‘Welke artiest?’ vroeg Faith.

‘Lyric Jones.’

Faith fronste.

‘Waarom frons je?’ vroeg Connor. ‘Ken je die?’

‘Heb je nog nooit van haar gehoord?’ vroeg Faith.

‘Zingt ze countrymuziek?’

Faith grinnikte en schudde haar hoofd.

‘Dat zegt voldoende. Dus waarom fronste je?’

‘Ze is een beetje een...’

‘Ze is lastig,’ onderbrak Pop haar. ‘Maar je hebt wel eerder met lastige mensen gewerkt. Ze zal geen probleem voor je zijn.’

‘Waarom zou ze überhaupt mijn probleem zijn?’

‘Omdat het grootste deel van haar beveiliging is ontslagen. En de rest heeft ontslag genomen. Ze heeft alleen nog twee bodyguards, die zo nutteloos zijn als tepels bij een mannetjesvarken.’

‘En ik moet dat gaan oplossen?’

‘Phillip probeert een nieuw beveiligingsbedrijf te krijgen. Eentje dat beter is dan de vorige, want die was verdomd slecht. Zijn woorden, niet de mijne. Ze heeft nog maar één optreden en dan heeft ze een soort van vakantie, hier in Houston.’

Faith trok een wenkbrauw op. ‘Waarom zou ze in hemelsnaam haar vakantie vrijwillig in Houston doorbrengen? Ik bedoel, een rijke vrouw als zij zou naar Parijs moeten gaan. Of Italië. Of misschien naar een strandhuisje op de Caraïben.’

‘Ik zei *soort van vakantie*, omdat ze ook een show geeft op de Houston Livestock en Rodeo Show, maar ze zal hier in totaal twee weken zijn. Ze moet ook nog wat fans ontmoeten en handtekeningen uitdelen bij een van de platenzaken.’

‘O, nu begrijp ik het.’ Connor leunde naar voren in zijn stoel. ‘Ze willen een oppas. Ze willen iemand die op haar past zodat ze zich twee weken netjes gedraagt.’

Pop keek bedeesd. ‘Nou, ja en nee.’

Connor snoof verontwaardigd. ‘Waarom vraag je mij in hemelsnaam? Er zijn nog drie andere mannen op dit kantoor die dit werk prima uit kunnen voeren.’

Faith blies over haar nagels en floot zachtjes.

‘Omdat iedereen ofwel getrouwd is, of gaat trouwen. Jij bent de

enige single man die er nog is. Als ik een van de andere mannen stuur om dag en nacht bij een prachtige popster te zijn, heb ik met drie woedende vrouwen te maken. Nee dank je. Niet lullig bedoeld hoor Connor, maar met jou waag ik het erop.'

Faith glimlachte naar haar broer.

'Denk maar niet dat ik dit ga vergeten,' mompelde Connor richting Faith.

'Vlieg op zijn minst naar L.A., ga naar haar laatste show, stel jezelf voor en kijk hoe het gaat. Dat kan toch geen kwaad? Ik denk dat je het helemaal niet zo erg zult vinden als je denkt. Je brengt twee weken met haar door, om haar uit de problemen te houden en te zorgen dat ze niet in gevaar komt.'

'Is ze nu in gevaar dan?'

'Ach, het zijn de gebruikelijke problemen die beroemdheden hebben, neem ik aan. Iedereen wil wat van haar. Zonder de juiste beveiliging kan het gevaarlijk worden. Phillip regelt een lokaal bedrijf om de veiligheid te regelen, maar daarnaast wil hij iemand die hij kan vertrouwen om bij haar te blijven, tot hij een groter beveiligingsbedrijf heeft geregeld voor als ze weer op tournee gaat. Hij maakt zich zorgen, en dat doet hij niet zo snel.'

'Waarom lasten ze die Rodeo Show dan niet gewoon af en brengen ze haar twee weken onder op een geheime plaats, tot ze alles op orde hebben?'

'Dat vraag je aan mij?' vroeg Pop geïrriteerd. 'De showbusiness is gewoon niet logisch. Deze mensen denken niet met hun hersenen. Ze denken met hun bankrekening en laten zich leiden door dollartekens. Het is jouw werk om voor twee weken hun hersenen te zijn.'

Connor kreunde. 'Lastig en hersenloos. Ik kan bijna niet wachten.'

De deur van Faiths kantoor werd opengedaan en Angelina Moyana stak haar hoofd om de hoek. Toen ze de twee mannen zag, twijfelde ze. 'Stoor ik?'

Connor grinnikte en gebaarde dat ze binnen kon komen. 'Natuurlijk niet. Hoe gaat het, lieverd?'

Angelina liep op gracieuze wijze naar binnen, ondanks haar enorme buik. De meeste vrouwen zouden met zo'n buik gaan waggelen, maar zij bleef zich nog steeds soepel voortbewegen. Ze glim-

lachte naar Connor. 'Met mij gaat het goed. Met jou?' Ze boog voorover om hem een knuffel te geven en hij legde zijn hand op haar buik.

'Heeft de wurm vandaag nog bewogen?'

'Noem haar niet zo,' zei Angelina geërgerd. 'Haar naam is Nia.'

'Hé Pop,' zei ze en ze gaf de oudere man een kus op zijn wang.

'Hé Angel. Waar is Micah? Moet hij niet aan het werk zijn? En nu we het er toch over hebben, waar is Nathan in hemelsnaam? En Gray? Zijn wij de enige mensen die aan het werk zijn?'

Connor en Faith rolden met hun ogen. Pop was zichzelf behoorlijk aan het opwinden.

'Ik kwam Faith ophalen. Julie heeft me een zwangerschapsmassage aangeboden en Faith zou meegaan om mijn hand vasthouden.'

'Eerder om zelf een massage te krijgen,' bromde Connor. 'Mij houden jullie niet voor de gek hoor, dames. Ik hou je hand wel vast, dan krijg ik misschien ook een massage van Julie.'

'Zoek je eigen vrouw om de hand van vast te houden,' gromde Micah Hudson vanuit de deuropening.

Pop keek boos op. 'Het werd wel eens tijd dat je op kwam dagen. Is het soms kom-laat-op-je-werk-dag?'

Micah negeerde Pop en richtte al zijn aandacht op de Latina die hoogzwanger was van zijn kind. Connor vond het amusant om te zien dat Micah zo overdonderd was door een vrouw. Niet dat Micah niet van vrouwen hield, maar er was niets nonchalants of flirterigs aan zijn relatie met Angelina. De arme jongen was helemaal in haar ban. Het was bijna zielig om naar te kijken.

'Hoe zeker is Julie ervan dat een zwangerschapsmassage goed is voor de baby?' vroeg Micah.

Angelina liet een stilte vallen en draaide zich met één hand op haar heup om. 'Volgens mij is het de bedoeling dat een massage goed is voor de moeder.'

'Maar kan het de baby pijn doen?'

Angelina glimlachte. 'Je maakt je te veel zorgen, Micah. Ga aan het werk, dan kunnen Faith en ik wat tijd doorbrengen als vrouwen onder elkaar. We gaan te laat komen en Damon verwacht dat Serena tegen de middag thuis is.'

'En anders wat?' mompelde Connor. Hij vroeg zich altijd al af wat

er in hemelsnaam gebeurde in Damon en Serena's huwelijk. Van alle mensen die voor Pop werkten, kende Connor Damon Roche het minst goed. Hij had begrepen dat de man een controlfreak was en dat hij Serena flink onder de duim hield.

Faith grinnikte met een ondeugende glinstering in haar ogen.

'Ik weet vrij zeker dat als ze te laat is, ze slaag krijgt.'

'Misschien moet Gray dat ook voor jou overwegen.'

'Wie zegt dat hij dat niet heeft gedaan?' plaagde ze. Ze pakte Angelina bij de arm en de twee liepen naar de deur.

Was de hele wereld om hem heen gek geworden? Hij had genoeg gehoord om te beseffen dat zijn seksleven het enige normale was in zijn vriendengroep. Hij wilde niet eens weten wat er tussen Micah en Angelina gebeurde. En Faith. God. Zijn zusje, verdomme.

Hij schudde zijn hoofd. Nee, hij wilde niet weten met wat voor verdorvenheden zijn vrienden zich bezighielden. Hij vond het prima om de saaie, zachte jongen van de groep te zijn.

Toen de meiden weg waren, richtte Connor zich tot Micah. 'Lukt het al om haar naar het altaar te krijgen?'

Micah snoof. 'Ik probeer het. Geloof me. Ik ben een vasthoudende man. Het zal niet lang meer duren.'

Pop snoof. 'Het probleem met de mannen van tegenwoordig is dat ze veel te politiek correct willen zijn. Je moet haar gewoon naar dat altaar slepen. Of neem haar mee naar Vegas, zoals Gray deed met Faith. Als je wacht tot een vrouw een besluit heeft genomen, zul je oud en impotent zijn op je huwelijksnacht.'

Connor lachte. 'Dit verklaart misschien waarom jij drie keer getrouwd bent en nu het vrijgezellenleven hebt omarmd.'

Pop wees met zijn vinger naar Connor en Micah. 'Let op mijn woorden. Ik heb gelijk. Kijk wat er gebeurde met Nathan toen hij ophield zo voorzichtig te zijn met Julie. Hij vertelde haar hoe het ging zijn en voilà. Ze leefden nog lang en gelukkig. In tegenstelling tot Micah hier, die als een geslagen puppy staat te mokken, omdat hij zijn vriendin er niet van kan overtuigen dat hij echt van haar houdt en met haar wil trouwen. Ergens daarboven is Jezus aan het huilen. Of hysterisch aan het lachen. Een van de twee.'

'Zo is het genoeg, Pop. Je weet dat ik het verpest heb met haar. Ik kan nu niet gewoon de baas spelen en haar laten doen wat ik wil.'

‘Nee, maar je zou verdomme wel met je vuist op tafel kunnen slaan en haar overtuigen van je gevoelens.’

‘Dat heb ik geprobeerd!’

‘Dan moet je beter je best doen.’

Connor zag zijn ontsnappingskans, nu Pop ergens anders mee bezig was. Hopelijk zou de platenmaatschappij al iemand anders gehuurd hebben tegen de tijd dat Pop zich herinnerde wat hij van Connor wilde.

Hij was bijna de deur uit. Nog één stap en dan was hij veilig.

‘Je vliegticket ligt op je bureau,’ riep Pop. ‘Je vliegt morgenochtend. Dus ga naar huis en pak je tas in.’

Verdomme.

Hectische muziek galmde door het stadion en lichten flikkerden in alle kleuren van de regenboog. Connor staarde van bovenaan de tribune naar het podium beneden. Zijn oren zouden elk moment kunnen exploderen en hij voelde zich zo duizelig door de snel knipperende lasers dat hij de koele metalen reling vastgreep om zichzelf overeind te houden.

Met zijn vrije hand masseerde hij zijn nek. Hij was gespannen sinds het moment dat dit hele circus begon. Hoe kon iemand in hemelsnaam deze kakofonie op een regelmatige basis doorstaan? Dit was niet zijn soort muziek. Bestonden er mensen die dit leuk vonden? Hoe kon iemand ooit het geschreeuw verstaan, als het al goed te horen was? Nee, hij ging liever naar Montgomery Gentry of Jason Aldean, als hij zelf mocht kiezen.

Eindelijk hield het geschreeuw op. Toen Connor zijn blik weer naar het podium liet gaan, zag hij dat Lyric Jones terug het podium op liep, na haar haastige vertrek. Voor een nieuwe outfit, al wist hij niet waarom ze de moeite nam. Hij hoefde niet eens dicht bij het podium te staan om te zien dat ze bijna niets aan had.

Hij keek opzij. De platenbazen van Cosmic Records bekeken de show samen met hem. Ze hadden hem bij het vliegveld opgehaald en hem in een limo naar het stadion gereden. Het was allemaal bespottelijk en hij baalde er nog steeds van dat hij opgezadeld werd met deze opdracht.

De muziek knalde weer in zijn oren en hij keek naar het podium. Een andere schaars geklede vrouw liep op Lyric af. Hij kon de woorden 'Girl love' uit het liedje opmaken. Hij snoof. De twee vrouwen keken elkaar aan terwijl Lyric zong. Ze waren elkaars tegenpolen, wat waarschijnlijk opzettelijk was gedaan. Lyric was klein en had donker haar, als je die verschrikkelijke roze pluk niet meetelde.

De andere vrouw was lang en blond, en had borsten waarvoor ze betaald had. Hij had geen verrekijker nodig om dat te kunnen zien.

Ze kwamen dichterbij elkaar en bewogen hun lichamen op een golvende, suggestieve manier. Het publiek ging uit zijn dak toen de vrouwen zich tegen elkaar aandrukten. Lyric hield de microfoon bij haar borst en liet zich in de armen van de andere vrouw vallen. Terwijl de muziek doorging, draaide Lyric zich om en nestelde ze haar kont tegen het kruis van de blonde vrouw. De twee twerkten, terwijl het publiek goedkeurend brulde.

Waarom kon Micah deze opdracht niet aannemen? Het zou perfect bij hem passen. Toekijken hoe twee vrouwen erop losgaan? Micah zou staan te kwijlen als een hondsollie pitbull. Angelina zou er waarschijnlijk niet blij mee zijn, maar toch. Connor wilde alleen maar een goede borrel en een handje ibuprofen.

Toen de muziek wegstierf, liet Lyric de microfoon vallen en kustte de blonde vrouw zo stevig op de lippen dat een waterkanon ze niet uit elkaar had gekregen. Hij kon dit echt niet doen. Alles aan deze vrouw werkte op zijn zenuwen, en hij had haar nog niet eens ontmoet. Dat hoefde hij ook niet. De platenbazen zouden boos zijn, en Pop zou waarschijnlijk ook niet al te blij zijn, maar als hij zo nodig de opdracht wilde hebben, moest hij het zelf maar doen, of Nathan of Micah vragen. Hun vrouwen moesten het maar accepteren. Connor zou goed voor de vrouwen zorgen terwijl Nathan en Micah weg waren.

Hij stond op het punt om zich om te draaien en weg te lopen, toen hij een zachter, melodieuze deuntje door het stadion hoorde galmen. Hij hield zich stil en keek opnieuw naar het podium. Lyric stond in het midden, met één voetlicht op haar gericht. De rest van het podium was donker. Ze had haar ogen dichtgedaan en hij kreeg het vreemde idee dat ze er kwetsbaar uitzag. Toen opende ze haar mond en voor de eerste keer die avond kon hij haar stem duidelijk horen. De klanken stroomden van haar lippen als zoete honing. Hij voelde zijn huid tintelen.

Hij staarde, verwonderd door de aanblik van haar alleen. Haar prachtige, meeslepende stem vulde elk hoekje en elke scheurtje in het stadion. Hij was geraakt door het verdriet dat van haar afleek te stralen. Meer dan verdriet; pijn. Hij greep de reling en leunde naar voren. Zijn aandacht was nu volledig gericht op de zingende vrouw.

Het was geen smakeloos liedje over zelfreflectie. Het ging over verlangen naar een thuis. Hij kon de pijn in haar stem horen. Hij kon de pijn zelfs voelen. Sterker nog, hij verlangde er zelf door naar een thuis.

Op de tribunes schoten handen met aanstekers de lucht in. Vlammetjes flikkerden op het ritme van de muziek, terwijl zij doodstil stond, met haar gezicht naar boven gericht. Hij stelde zich voor dat ze de laatste woorden met gesloten ogen zong. De muziek viel weg, en eventjes viel het stadion stil. Toen werd er hard gefloten en geroepen. Lyric stapte naar voren en zwaaide naar het publiek. Ze maakte een buiging en haastte zich het podium af.

De platenbazen kwamen naast hem staan en toen Connor opzij keek, zag hij dat ze hem aanstaarden. 'Ben je klaar om onze meid te ontmoeten?' vroeg Phillip Armstrong.

Connor knikte. Hij was eventjes helemaal vergeten dat hij weg wilde. Hij zuchtte en volgde de mannen in maatpakken naar de backstage-ruimte. De beveiliging, als je het al zo kon noemen, was zeer beperkt. De gang stond vol met drammende, schreeuwende fans. Toen een gespierde bodyguard bij de deur opkeek en hen in het oog kreeg, begon hij snel de hondsollie massa aan de kant te duwen, zodat zij erlangs konden.

De bodyguard deed de deur open en duwde Connor naar voren, terwijl de fans probeerden mee naar binnen te komen. Hij stommelde naar binnen terwijl een hoop scheldwoorden door zijn hoofd schoten. Hij wist zich kalm te houden. Nog net. Phillip en zijn maat, Barry, streken hun pakken recht en keken Connor vragend aan. Connor perste zijn kaken op elkaar en trok zijn gezicht in de plooi. Ze gebarde naar een minder drukke ruimte. De twee mannen namen een drankje aan van een slungelige jongen, zo te zien nog een tiener. Ze boden Connor ook een glas aan, maar hij schudde zijn hoofd. Niet dat het idee van een biertje of een glas wodka hem niet aanstond, maar als hij nu zou drinken, wist hij dat hij niet te stoppen zou zijn.

Hij keek de kamer rond en kwam tot de conclusie dat de ruimte groter was dan hij in eerste instantie dacht. Het was gewoon erg druk. Hij stak zijn handen in zijn zak en probeerde minder verveeld en ongemakkelijk over te komen dan hij was.

Een paar seconden later ging de deur open en liep Lyric naar binnen, met een grote grijns op haar gezicht. Ze had twee mannen aan haar zij. Hij ging ervan uit dat het haar bodyguards waren. Hij trok een wenkbrauw op toen een van de bodyguards intiem begon te doen terwijl ze op Connor afliepen. De man liet een hand over haar borst glijden. Ze sloeg er plagerig op en glimlachte naar de bodyguard met een blik van 'niet nu, later.' Connor schudde zijn hoofd en draaide zich om. De vrouw was ongeveer net zo opzichtig als een straathoertje.

Phillip en Barry's gezichten lichtten op toen ze Lyric zagen en ze gebaarden dat ze naar hen toe moest komen. Barry legde een hand op Connors schouder, alsof hij hem om wilde draaien. Connor verstijfde en wierp hem een ijskoude blik toe. Barry liet zijn schouder los, maar gebaarde nog eens naar de zangeres.

Connor nam de tijd om zich om te draaien. Deze vrouw was waarschijnlijk gewend dat iedereen om haar heen haar bewonderde. Daar ging hij dus mooi niet in mee. Hij keek haar aan. In haar kristalblauwe ogen zag hij dezelfde desinteresse die ook in zijn blik te lezen moest zijn. Ze keek verveeld, terwijl haar twee slaafse volgelingen haar bleven betasten.

Hij liet zijn blik over haar haar glijden. Een neonroze pluk liep van de top van haar hoofd naar de linkerzijkant en stak af tegen de rest van haar haar, dat pikzwart was.

'Leuk haar,' zei hij.

Er schitterden pretlichtjes in haar ogen. Toen keek ze naar Phillip en Barry.

Phillip stapte naar voren met een grote grijns op zijn gezicht. En waarom zou hij niet grijnzen naar de vrouw die waarschijnlijk miljoenen voor hem verdiende?

'Lyric, ik wil je voorstellen aan Connor Malone. Hij is hier van het beveiligingsbedrijf Malone and Sons Security. We spreken met hem over je aankomende stop in Houston.'

Ze wierp een uitdagende blik op Connor en stak haar hand niet uit, maar dat deed hij ook niet. Uiteindelijk doorbrak ze de sturende blik om naar Phillip te kijken. 'Je weet hoe ik hierover denk. Waarom is hij hier?'

Connor moest er bijna om glimlachen. Blijkbaar was zij ook niet

gelukkig met het hele gebeuren. Ze sloeg haar armen over elkaar voor haar borst, waardoor haar kleine borsten omhoog werden geduwd. De rondingen staken net boven haar korset uit en de lichte huid glinsterde in het harde licht. Zacht. Een direct contrast met haar gedrag.

Barry fronste en stapte naar voren. 'Lyric, we hebben dit al besproken. Malone staat hoog aangeschreven. Je hebt bij lange na niet genoeg beveiliging, en na de laatste maanden zou je toch moeten beseffen dat je meer nodig hebt.'

Ze duwde een van de bodyguards van haar af, die met zijn neus in haar nek zat. Hij leek zich niet afgewezen te voelen, maar stapte naar achteren met een luie grijns op zijn gezicht die suggereerde dat hij later wel bevredigd zou worden.

Als deze idioten verantwoordelijk waren voor haar veiligheid, dan was het geen wonder dat het platenlabel meer wilde. Ze leken zich alleen maar bezig te houden met hoe snel ze met haar naar bed konden. Ze keek hem opnieuw aan en kneep haar ogen tot spleetjes. Hij keek rustig terug. Hij weigerde de eerste te zijn die wegkeek. Het maakte hem niet uit als ze zijn afkeer in zijn blik kon zien. Hij kon het waarschijnlijk toch niet verbergen als hij dat wilde. Niemand was zo'n goede acteur.

Zijn huid begon te prikkelen. Zijn rug jeukte, maar hij ging deze staarwedstrijd niet verliezen.

'Ik mag je niet,' zei ze ten slotte.

Tot zijn grote afschuw, voelde hij dat hij hard werd.

Hij glimlachte. Hij wilde haar niet laten merken wat voor invloed ze op hem had. 'Het gevoel, mevrouw Jones, is geheel wederzijds.'

Ze fronste en sloeg een arm om een van de reuzen naast haar, die direct naar beneden leunde om haar een kus op de wang te geven. De andere man kwam ook dicht bij haar staan, en ze glimlachte verlegen naar hem. Ze had net zo goed een bord kunnen dragen met de tekst 'Ik neuk ze allebei,' zo weinig discretie had ze.

'Ik zou je graag uitnodigen om mee te doen, meneer Malone, maar ik krijg het gevoel dat je daar te bekrompen voor bent.'

Hij grinnikte en hoopte dat ze zijn erectie niet kon zien, want verdomme... 'Ik ben bang dat ik wat kieskeuriger ben dan jij, als het op bedpartners aankomt.'